

Ελεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: 'Ο Μητροπολίτης' Αττικής και Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
'Αριθμός φύλλου 78 1 Φεβρουαρίου 2002

Υποταγμένοι άνεπιφύλακτα στή διαλεκτική του έντυπωσιασμού οι πληροφορητές των καθημερινών δρώμενων, έπεξεργάζονται τόν άνθρωπινο πόνο, όπως ο δραματουργός και ο ήθοποιός φορτίζουν τό λόγο και τήν κίνηση, για να δώσουν επίκαιρο στίγμα στην «εικονική» πραγματικότητα, να πλάσουν ατμόσφαιρα μαγείας και να ανεβάσουν τό δάκρυ τής συγκίνησης στά λαμπερά μάτια των θεατών του δράματος.

Οι δημοσιογράφοι μας, πού στέκονται όλημερίς στά ανοιχτά και φωτισμένα παράθυρα των τηλεοπτικών καναλιών μας, δείχνουν να διακατέχονται από τήν ψύχωση τής δραματουργίας των περιστατικών τής καθημερινότητας. Ίδιαίτερα, των γεγονότων εκείνων, πού σηματοδοτούν αναπάντεχη περιπέτεια και όξύ πόνο. Όχι για να ένημερώσουν μέ πιστότητα τήν κοινότητα. Άλλά για να προκαλέσουν έντύπωση. Για να καθηλώσουν στή στιγμιαία συγκίνηση και στή μόνιμη αδράνεια του παθητικού αποδέκτη τους άνύποπτους τηλεθεατές. Και για να βελτιώσουν τό δείκτη τής τηλεθέασης.

Μόλις δοθεί σήμα δυστυχήματος ή σκανδάλου ή συμβεί άπρόοπτη δραματική εξέλιξη στην πλοκή τής καθημερινότητας, οι φιλότιμοι διακονητές τής πληροφόρησης άρπάζουν τήν κάμερα και τό μικρόφωνο και τρέχουν να συναντήσουν τους θύτες και τά θύματα. Νά άποτυπώσουν τά προσωπικά χαρακτηριστικά, αλλά και τίς διαδοχικές γκριμάτσες των έργατων του έγκλήματος. Και να περισυλλέξουν τήν πικρία, τό δάκρυ και τό στεναγμό

Αγωγή... Μιθριδατισμού

τῶν ψυχῶν ἐκείνων, πού βρέθηκαν στὸν κυκλῶνα ἢ ἔπесαν θύματα τῶν σχεδιασῶν τῆς κοινωνικῆς ἀναταραχῆς. Ἐρευνοῦν κάθε πτυχή τοῦ «συμβάντος». Προβάλλουν, μέ ἀπανωτά πλάνα, τίς φάσεις τοῦ καὶ ἡρωοποιοῦν τοὺς ἐγκληματίες. Βασανίζουν μέ ἐρωτήσεις ἀψυχολόγητες τοὺς χτυπημένους ἀπὸ τὸν κεραυνό τῆς ἀναπάντεχης συμφορᾶς. Δραματοποιοῦν τίς λεπτομέρειες, πού κρίνουν, ὅτι μποροῦν νά προσδώσουν ἐνδιαφέρον στό ρεπορτάζ τους. Καί, τελικά ξεδιπλώνουν ἓνα μακρόσυρτο χρονικὸ εἶδησης ἢ, μᾶλλον, παίζουν ταινία, πού ἀποτελεῖ κακότεχνο μίγμα ἐπικαιρότητας καὶ σκηνοθετημένου μυθιστορήματος.

Καὶ μόλις τελειώσει τὸ ἓνα περιστατικό, ἀρχίζει ἡ δραματικὴ ἐπεξεργασία τοῦ δευτέρου. Καί, μετὰ, τοῦ τρίτου. Τὸ ἓνα, πού ἔγινε στό δικό μας ἐθνικὸ χῶρο. Καί τὸ ἄλλο, πού ἔβγαψε μέ αἶμα τὸ χῶμα τοῦ ἀντίπερα ἡμισφαιρίου. Καί τὸ ἐπόμενο, πού τάραξε τὴν ἡρεμὴ ζωὴ τῆς καλλιεργημένης καὶ ἀναπτυγμένης κοινωνίας τοῦ βορρᾶ ἢ τοῦ νότου. Ὅλα αὐτὰ ἀναγκάζονται νά τὰ παρακολουθήσουν οἱ τηλεθεατές. Καί νοιώθουν, γιὰ κάποιες στιγμές, τίς καρδιές τους νά σφίγγονται. Ἐκχύνουν ἀπὸ τὸ κοινὸ πηγᾶδι τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδιᾶς, ὡς σπονδὴ στὴν ἀνθρώπινη περιπέτεια καὶ στὸν κοφτερό πόνο, ἓνα λόγο συμπάθειας. Καί, ξαναγυρίζουν στὴ ρουτίνα τῆς δικῆς τους καθημερινότητας. Γιὰ νά ἀναμετρηθοῦν μέ τίς γνώριμες τραχύτητες. Καί γιὰ νά πραγματώσουν τὰ προσωπικά τους ὄνειρα.

Σ’ αὐτὴ τὴ μετάλλαξη τοὺς βοηθοῦν οἱ ἴδιοι οἱ δημοσιογράφοι μας, οἱ μεταδότες καὶ ἀναμεταδότες τοῦ παγκόσμιου πόνου. Κατεστημένοι, αὐτοί, ἐπαγγελματικά, στὰ παράθυρα-πομπούς τῶν πολυσυλλεκτικῶν δεσμίδων τῶν εἰδήσεων, μετὰ τὴ σπαραξικάρδια περιγραφή τῶν τραγικῶν περιστατικῶν, γυρίζουν αἰφνιδιαστικά τὴ σελίδα καὶ ἀρχίζουν νά σαλπίζουν «τραλαλά» καὶ νά δημοσιοποιοῦν «χαχανητά». Ἡ κλασσικὴ γέφυρα στή μεταλλαγή εἶναι ἡ φράση: Νά ἀλλάξουμε θέμα. Καί μέ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ θέματος, ἀλλάζει καὶ τὸ κλίμα. Λησμονεῖται ὁ πόνος. Τροφοδοτεῖται ἡ αἰσιοδοξία. Δίνεται ὁ χαρούμενος τόνος τῆς ζωῆς.

Μὲ τὴν πράξη τους αὐτὴ, οἱ δημοσιογράφοι μας, μᾶς προκαλοῦν μιθριδατισμό. Μᾶς ἐξέωθοῦν στὴν ἐξοικείωση μέ τὸν πόνο καί, τελικά, στὴν πεφιρόνησή του καὶ στὴ χοντροειδῆ ἀπάθεια. Μᾶς μαθαίνουν νά ἀκοῦμε γιὰ λίγο καὶ ἀμέσως νά λησμονοῦμε. Νά βγάζουμε ἓνα στεναγμό καί, μετὰ, νά ἀντλοῦμε ἀπὸ μέσα μας γέλιο.

Πέστε μου, ἂν αὐτὴ ἡ μέθοδος καὶ αὐτὸ τὸ περιεχόμενο τῆς ἀγωγῆς καλλιεργεῖ τὴν ἀνθρωπιά μας ἢ ἐκφυλίζει τὴν ὑπαρξή μας!

ἦθος... ὑπό ἀμφισβήτηση

**«Ἔστιν ὁδός ἥ δοκεῖ ὀρθή εἶναι παρά ἀνθρώποις,
τά δέ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ἄδου».**

(Παροιμίες, ιδ' 12).

(Ὑπάρχει δρόμος ζωῆς, πού φαίνεται σωστός στους ἀνθρώπους. Ὅμως, ἡ κατάληξή του φτάνει στόν πάτο τοῦ ἄδου).

Η αὐλαία τῆς ἀντιπαράθεσης μέ θέμα τριβῆς τίς μητροπολιτικές ἐκλογές φάνηκε νά πέφτει. Ὁ ἐπισκοπικός ἀλληλοσπαραγμός πέρασε στή φάση τῆς πρόσκαιρης ἀνακωχῆς. Τό κορμί τῆς Ἐκκλησίας μετράει τίς πληγές του. Φρίκη καί πόνος. Οἱ ἐπαγγελίες, πού διατυμπανίστηκαν καί φωτίστηκαν, ἐδῶ καί τέσσερα χρόνια ἀπό τό νέο Ἀρχιεπίσκοπο, ἀποδείχτηκαν φενάκη. Τό ἦθος τῶν σημερινῶν ποιμένων παραμένει προβληματικό. Κυμαίνεται σταθερά γύρω ἀπό βάση μηδενική. Λίγο «σύν». Καί πολὺ «πλήν». Δέν ἐμπνέει. Δέν τροφοδοτεῖ τήν ἐλπίδα. Καί δέν ἀφήνει νά διαγραφοῦν φωτεινές προοπτικές στό σκοτεινὸ ὁρίζοντα.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, ἀμέσως μετά τή λήξη τῆς μονοήμερης, τραγικῆς Συνέλευσης τῆς Ἱεραρχίας, ἐμφανίστηκε στό κοινό, ὑποκριτικά χαρούμενος καί φανερά τρακαρισμέ-

νος. Καί δήλωσε, ὅτι εἶναι ἱκανοποιημένος καί αἰσιόδοξος. «Εἶμαι ἀπόλυτα ἱκανοποιημένος (εἶπε). Ὅ,τι συνέβη ὡς τώρα, ἦταν κατὰ κάποιον τρόπο δικαιολογημένο, λόγω τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ ενός καί τοῦ ἄλλου. Μετά τήν ἐκλογή ἐπιδιώκουμε τή δόξα τοῦ Θεοῦ καί τόν ἔπαινο τῆς Ἐκκλησίας. Τώρα εἴμαστε ὅλοι ἐνωμένοι» («Βῆμα», 15 Δεκεμβρίου 2001).

Ὡστόσο, τά γεγονότα δέν ἐπαληθεύουν τήν ἀρχιεπισκοπική δήλωση. Ἡ ἔκρηξη, πού σημειώθηκε στά ἄδυστα τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δέν ἦταν στιγμιαίος, συμπτωματικός παροξυσμός, πού πυροδοτήθηκε ἀπό τίς ἐπιδιώξεις «τοῦ ενός καί τοῦ ἄλλου». Ἦταν ἡ σαρωτική ἀνάφλεξη ἑνός βραδυφλεγούς μηχανισμού, πού πυροδοτήθηκε ἀπό τήν ἀλαζονική καί ἐντελῶς κοσμική νοοτροπία τοῦ προκαθημένου καί ἔφερε τά «ἄνω κάτω» στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Ἦταν ἡ συνέπεια μιᾶς πρακτι-

κῆς, πού τήν ἐγκαινίασε, δίχως θεολογική κάλυψη, ὁ ἐκκλησιαστικός λειτουργός Χριστόδουλος, ἀπό τήν πρώτη μέρα τῆς ἀναρρίχρησής του στόν ἐπίζηλο θρόνο τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καί τή συνέχισε, μονότροπα, ἀλλά καί ἀντιδεοντολογικά, σ' ὅλο τό χρονικό μήκος τῆς ἡγετικῆς διαδρομῆς του. Τό τέρμα μιᾶς ἐκκλησιαστικῆς καί ἡθικῆς ἐκτροπῆς, πού τόν ἔφερε στόν «*πυθμένα τοῦ ἁδῆ*».

Δέ θά χρονοτριβήσω στήν ἐπισημανση καί τή χρονογράφηση τῶν ἐνδιάμεσων σταδμῶν αὐτῆς τῆς ξέφρενης κατωφερικῆς κούρσας. Θά δώσω, μόνο, τό στίγμα τῆς τελευταίας πράξης. Πού ἔφερε τήν ἑλληνική Ἱεραρχία, τραυματισμένη, στό χεῖλος τῆς ἀβύσσου. Καί πού ἀπογύμνωσε τό προφίλ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀπό τά πλαστά, φανταχτερά ψιμύθια, τά ἐπινοήματα τῆς πληρωμένης δημοσιογραφίας.

1. Βάναυση κατάλυση τῆς Συνόδου.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, σκόπιμα, ὑπεροπτικά, ἀντικανονικά, σπρώχνει συνεχῶς τό Συνοδικό θεσμό στό περιθώριο τῆς ἀχρηστίας. Ἀπό τή μέρα τῆς ἐκλογῆς του ἴσαμε σήμερα. Ἡ Σύνοδος, ἡ Διαρκὴς ἢ ἡ Ἱεραρχία, συνεδριάζουν μόνο γιά νά πληροφοροῦνται συνοπτικά τίς ἀποφάσεις του καί νά τίς ἐπικυρώνουν μέ μιά θάρβαρη βοή, πού καταχωρεῖται στά Πρακτικά ὡς προσφορά ψήφου ἐμπιστοσύνης.

Ἔτσι καί γιά τό θέμα τῶν ἀρχιερατικῶν ἐκλογῶν ἀποφάσισε μόνος του. Μέ τήν ὑποπτη συνεργία τεσσάρων ἄσχετων ἀνθρώπων, πού δέν τούς νομιμοποιοῦσε κανένας θεσμός καί καμιά Ἱεροκανονική ἢ Νομοθετική ρύθμι-

ση νά ἀποφανθοῦν ὑπεύθυνα ἢ νά ἀνυψώσουν σέ Μητροπολιτικούς θρόνους τούς εὐνοουμένους τους. Αὐτοί οἱ τέσσερις, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ἀρχιεπίσκοπο, κάθησαν, ἔφαγαν, κουβέντισαν «μεταξύ τυροῦ καί ἄχλαδίου» διάλεξαν τούς νέους Μητροπολίτες καί ὀριστικοποίησαν τήν ἀπόφαση. Καί, τήν ἐπόμενη μέρα, ὁ κ. Χριστόδουλος κάλεσε τούς ἐκλεκτούς του καί τούς ἀνακοίνωσε τήν πρόκριση. Ἐσεῖς θά εἴστε οἱ Μητροπολίτες στίς τρεῖς κενές Μητροπόλεις. Ἐτοιμαστεῖτε γιά τή χειροτονία. Ὅλα αὐτά, πρὶν κἂν συγκληθεῖ τό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας σέ Συνέλευση. Πρὶν ρίξουν οἱ Συνοδικοί Σύεδροι τήν ψήφο τους στήν κάλπη. Πρὶν ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων ἀναδείξει τούς ἐκλεκτούς τῆς πλειοψηφίας.

Τήν ἀνοίκεια πράξη του τή δικαιολόγησε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος μέ τήν ἀστήρικτη διαλεκτική, πῶς ἔχει καί αὐτός τό δικαίωμα, ὅπως τό ἔχουν ὅλοι, νά ἐκφράζει ἄποψη στά ἐκκλησιαστικά μας πράγματα. Καί πῶς τήν ἄποψή του μπορεῖ νά τή βασανίζει καί νά τήν ἐπαληθεύει, συγκρίνοντάς την μέ τήν κρίση καί τή γνώμη τῶν στενῶν συνεργατῶν του. Ὅμως, εἶναι σαφές, ὅτι, στή συγκεκριμένη περίπτωση, δέν ἀρκέστηκε νά τσεκάρει τή δική του ἄποψη μέ τήν ὑπεύθυνη κρίση φίλων του καί συνεργατῶν του. Προχώρησε, αὐθαίρετα, στή λήψη ὀριστικῆς καί δεσμευτικῆς ἀπόφασης. Ὅταν κάλεσε τούς τρεῖς κληρικούς καί τούς ἀνακοίνωσε, πῶς θά εἶναι οἱ αὐριανοὶ Μητροπολίτες, ὀλοκλήρωσε τόν κύκλο τῆς διερεύνησης, ἀλλά καί τῆς ἐκλογῆς. Δεσμεύτηκε ἀμετάκλητα. Καί δέσμευσε καί τή Σύνοδο τῶν 80 Μητροπολιτῶν. Ἀπό κεῖ καί πέρα, ἡ Ἱεραρχία δέν εἶχε

καρμιά αρμοδιότητα. "Επρεπε απλώς νά συγκατατεθεί μηχανικά καί νά προσυπογράψει τήν ἀρχιεπισκοπική αὐθαίρετη ἐπιλογή.

Ἡ πρωτοβουλία του αὐτή, βάνουσα, ἀλαζονική καί προσβλητική πρὸς τίς προσωπικότητες τῶν συνιεραρχῶν του, πού συναπαρτίζουν τή Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, ἐξουδετέρωσε καί ἐξουθένωσε τόν ἱερότερο θεσμό, πού λειτουργεῖ στήν αὐλή τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Μετέβαλε τό Συνοδικό Σῶμα σέ συρφετό κομπάρσων. Τούς ὑπεύθυνους ποιμένες, σέ ἀποδέκτες ἐντολῶν. Τή γνώμη τῆς πλειοψηφίας, σέ ἀνυπολόγιστο ἢ καί σέ περιττό ψέλλισμα. Τήν ψήφο τῶν Συνοδικῶν, σέ τυποποιημένη δήλωση ὑποταγῆς. Τή Συνοδική ἀρμοδιότητα, σέ ξεπερασμένο καί παροπλισμένο μηχανισμό.

Ἦταν φυσικό οἱ Ἐπίσκοποι νά ξεσηκωθοῦν. Καταπιεσμένοι ἀπό τόν προηγούμενο Ἀρχιεπίσκοπο, ἐπὶ ἓνα τέταρτο τοῦ αἰῶνα, καρτεροῦσαν τό φτυάρι τοῦ νεκροθάφτη νά τοὺς ἀνοίξει τό δρόμο τῆς ἐλευθερίας. "Ελεγαν καί ξανάλεγαν, στίς μεταξύ τους ἀναστροφές, πότε θά πεθάνει ὁ Σεραφεῖμ, γιά νά ψηφίζουμε «κατά συνείδηση». Καί, ὅταν πέθανε ὁ Σεραφεῖμ, βρέθηκαν διπλά δέσμιοι, ὑποχρεωμένοι νά περνοῦν τήν κρίση τους καί τήν ψήφο τους ἀπό τόν ἑλεγχό ενός νέου σατράπη. Δέν ἦταν δυνατό νά ἀντέξουν γιά πολύ τόν καινούργιο στραγγαλισμό τῆς ἐλευθερίας τους καί τή νέα καταστρατήγηση τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ. Τά πρῶτα χρόνια ὑπέμειναν. Ἀλλά, μετὰ τήν ἔσχατη πρόκληση, ξεσηκώθηκαν. Φώναξαν. Διαμαρτυρήθηκαν. Ζήτησαν τήν ἀποκατάσταση τῆς Συνοδικότητας. Τήν ἐξασφάλιση τῆς ἐλευθε-

ρίας κατὰ τή διατύπωση τῆς γνώμης τους. Τήν ὑπεύθυνη αὐτονομία κατὰ τή διαδικασία ἐπιλογῆς τῶν προσώπων, πού θά καταλάβουν τοὺς ἀρχιερατικούς θρόνους. Τή διενέργεια τίμων καί ἀνεπηρέαστων ἐκλογῶν.

Τό περίεργο καί ἀνησυχητικό εἶναι, πὼς ὁ κ. Χριστόδουλος δέν πήρε τό μήνυμα. "Υστερα ἀπὸ τό σάλο, ὕστερα ἀπὸ τόν καταλυτικό σκανδαλισμό τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος, τόλμησε νά ρίξει τίς εὐθύνες σέ κείνους, πού ξεσηκώθηκαν καί ἔστησαν φράγμα στήν ἀκατανίκητη ὑπεροψία του. Προσφωνώντας τό νέο Μητροπολίτη Σύρου κατὰ τήν τελετουργία τῆς χειροτονίας του, τό πρόσωπο τῆς ἀνεξήγητης καί ὑποπτης εὐνοίας του, εἶπε ἀνάμεσα σέ ἄλλα: «Ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἀνήκει σέ ὅλη τήν Ἐκκλησία καί τήν ἱεραρχία καί εἶναι ἀνεπίτρεπτο μέσα στήν ἱεραρχία νά ὑπάρχουν ὁμάδες, ἐπὶ μέρους ἄνθρωποι, πού ἔχουν διαφορετική πορεία ἀπὸ αὐτή τήν ἀντίληψη. Διαφορετική ἄποψη μπορεῖ νά ἔχει ὁ ὁποιοσδήποτε, ἀλλά αὐτό ἀπέχει παρασάγγας ἀπὸ τήν προσπάθεια τέτοιων ἀνθρώπων νά δημιουργοῦν ἐν εἰδει συνωμοσίας ὁμάδες, πού ἀντιστρατεύονται ἢ ἀντιπαρτάσσονται πρὸς τήν κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας» («Βῆμα», 16 Δεκεμβρίου 2001).

Τό ἀπόσπασμα αὐτό τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς προσφωνήσεως προδίδει τήν ἀθεράπευτη ἔπαρση τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν. Τέντωσε ὑπεροπτικά καί ἀθεολόγητα τό πεπερασμένο ἀνθρώπινο ἀνάστημά του πάνω ἀπὸ τά μέτρα, πού τοῦ προσδιορίζει ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιολογία μας. Τόλμησε νά διατυπώσει καί νά δημο-

σιοποιήσει μία απαίτηση βλάσφημη. Αυτόχρίστηκε και αυτοπροβλήθηκε ως «κεφαλή της Ἐκκλησίας». Κατέβασε τόν Ἰησοῦ Χριστό, τόν Ἀρχιερέα τόν μέγα τόν «διεληλυθότα τούς οὐρανούς» (Ἑβρ. δ' 13) ἀπό τό θρόνο Του, γιά νά ἐγκαταστήσει στή θέση Του τή δική του χλιδάτη προσωπικότητα.

Παράλληλα, τό ἀπόσπασμα αὐτό ἀποκαλύπτει τήν περιφρονητική ἀποστροφή τοῦ κ. Χριστοδούλου πρὸς τούς συλλειτουργούς του, πού εἶναι συνυπεύθυνοι στή διαχείριση τῶν προβλημάτων τῆς Ἐκκλησίας καί ἔχουν πρῶτο καί κύριο λόγο στήν ἐκλογή τῶν νέων ποιμένων. Μιλάει γιά «ὁμάδες», γιά «ἐπὶ μέρους ἀνθρώπους», γιά «προσπάθεια τέτοιων ἀνθρώπων νά δημιουργοῦν ἐν εἵδει συνωμοσίας ὁμάδες πού ἀντιστρατεύονται ἢ ἀντιπαράσσονται πρὸς τήν κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας» (sic). Ἀλλά ἀποφεύγει ἀκόμα καί νά ἀναφέρει, πῶς αὐτοί, πού ἀντιστρατεύονται στίς μεθοδεύσεις του εἶναι οἱ συνεπίσκοποί του. Οἱ Συνοδικοί Σύεδροι, πού ἔχουν ἴσα δικαιώματα καί εἶναι ὑποχρεωμένοι νά ἀντιμετωπίζουν μέ θάρρος καί μέ ἀποτελεσματικότητα τήν ἔκρηξη τῆς ἐγωπάθειας, ὅταν αὐτή καταλύει τούς ιερότατους θεσμούς καί ἐγκαθίσταται, αὐτονομημένη καί ἐπηρεμένη, στό θρόνο τῆς ἀπόλυτης ἐξουσίας.

2. Ἡ ὑποπτη εὐνοια.

Ἡ ἐκκλησιαστική κρίση, πού ἐκδηλώθηκε σάν σεισμική δόνηση πολλῶν ρίχτερ, εἶχε καί ἄλλη παράμετρο. Τήν ὑποπτη εὐνοια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου πρὸς κάποιο ὑποψή-

φιο, πού, στήν κούρσα του πρὸς τό Μητροπολιτικό θρόνο τῆς Σύρου, τόν συνακολουθοῦσαν σοβαρότατες καταγγελίες. Δέν ἦταν μιά καί δυό οἱ καταγγελίες. Καί δέν ἐντοπίζονταν σέ μιά ἐκτροπή, πού θά μπορούσε νά χαρακτηριστεῖ στιγμιαῖο πλημμέλημα ἢ κακεντρεχῆς συκοφαντία. Τά στοιχεῖα, πού κατατέθηκαν ἐπώνυμα καί ὑπεύθυνα ἀπό πολλούς παράγοντες, ἦταν τόσο πολλά καί ἀναφέρονταν σέ τόσο εὐρύ φάσμα σκοτεινῶν ἐνεργειῶν, πού ἔθεταν ἐρωτήματα ἥθους καί ἀξιοπρέπειας καί ἔκλειναν τήν πρόσβαση πρὸς τό εὐαίσθητο λειτούργημα τῆς ἀρχιερωσύνης.

Οἱ Μητροπολίτες, μέλη τοῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας, πού ξεσηκώθηκαν καί ἀντιστάθηκαν στήν ἐπιλογή τοῦ Χριστοδούλου, εἶχαν ἐνημερωθεῖ γιά τόν ἀριθμό καί τό περιεχόμενο τῶν καταγγελιῶν. Καί δέν ἄντεξαν νά πνίξουν τή φωνή τῆς συνειδήσής τους καί νά εὐνοήσουν ἓνα πρόσωπο, πού ἡ κοινὴ γνώμη, ἢ «ἔξωθεν μαρτυρία» τό θεωροῦσε «διάτρητο». Ὁ πολὺς, ὅμως, κόσμος, ὅλοι αὐτοί, πού παρακολουθοῦσαν στὸν καθημερινό τύπο τίς ἐκρήξεις τῶν ἀρχιερατικῶν συνειδήσεων, δέν εἶχε πρόσβαση στίς καταγγελίες καί δέν μπορούσε νά διατυπώσει προσωπικὴ γνώμη. Ἰσαμε, πού ἦρθε κάποιο δημοσίευμα-καί αὐτό μετὰ τή χειροτονία τοῦ σκανδαλωδέστατα εὐνοημένου κληρικοῦ-νά ἐνημερώσει τήν κοινὴ γνώμη καί νά δώσει τό στίγμα ὅχι μόνο τοῦ νεοχειροτόνητου, ἀλλὰ καί τοῦ προκαθημένου τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου.

Ἡ ἐφημερίδα «Βραδυνὴ τῆς Κυριακῆς», τῆς 16ης Δεκεμβρίου, τήν ἐπόμε-

νη ἀκριβῶς μέρα ἀπό τή χειροτονία τοῦ νέου Μητροπολίτη Σύρου, κάλυψε δυό ὁλόκληρες σελίδες μέ τίς καταγγελίες, πού εἶχαν ἀποσταλεῖ στόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο καί ἀναφέρονταν ὅλες στόν ἐκλεκτό του καί εὐνοούμενό του, ὑποψήφιο τότε γιά τή Μητρόπολη Σύρου.

Ἐπίτιτλος τοῦ δισέλιδου ἄρθρου εἶναι ἡ φράση: «*Ποιές καταγγελίες βαραίνουν τόν νέο μητροπολίτη Σύρου, Τήνου καί Μυκόνου*» • Ὅλο τό παρασκήνιο».

Καί κύριος τίτλος, μέ μεγάλα, ἐντυπωσιακά γράμματα: «*Βαριές σκιές πάνω ἀπό τήν ἐκλογή Δωροθέου*».

Δέν εἶναι δυνατό νά μεταφέρουμε ἐδῶ ὅλες τίς καταγγελίες καί ὅλα τά ἀποδεικτικά στοιχεῖα, πού περιέχονται στίς δυό σελίδες τῆς «*Βραδυνῆς*». Ἐνδεικτικά, καταχωροῦμε μερικά ἀποσπάσματα:

«*Ὁ Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου καί Μυκόνου* ἔγινε γνωστός στό Πανελλήνιο, γιά πρώτη φορά, ἀπό τίς καταγγελίες τοῦ μητροπολίτη Πειραιῶς Καλλινίκου. Στά νησιά ὅμως, πού ἀπό τήν Παρασκευή ἀποφασίστηκε νά ποιμάνει, εἶναι γνωστός ἐδῶ καί χρόνια. Ἡ «*ΒτΚ*» ἔχει στή διάθεσή της τίς ἐπιστολές πού ἔφθασαν στά χέρια τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἐδῶ καί μῆνες. Κάτοικοι τοῦ νησιοῦ ἀλλά καί ἱερωμένοι, τόν παρακαλοῦσαν νά μὴν τόν προτείνει ὡς νέο μητροπολίτη τῆς περιοχῆς. Ἐκεῖνος, ὅμως, τοὺς ἀγνόησε ἐπιδεικτικά...».

«*Ἐξ ἀρχῆς* τρία πολιτικά πρόσωπα πίεζαν τόν ἀρχιεπίσκοπο νά στηρίξει τόν Δωρόθεο γιά τή Μητρόπολη Σύρου, γιά ἀγνωστους λόγους, ἐπιβάλλοντας ἐπὶ τῆς οὐσίας τήν ἐκλογή του.

Πρόκειται γιά τόν Κώστα Πυλαρινό, τόν Χρῆστο Λαμπράκη καί τόν ἐπίτιμο πρόεδρο τῆς Ν.Δ. Κώστα Μητσοτάκη. Μάλιστα, πολλάκις ὁ Κώστας Πυλαρινός ἔχει κατηγορηθεῖ γιά τήν ἐπιρροή πού ἀσκεῖ στόν ἀρχιεπίσκοπο, ὀδηγώντας τον σέ λάθος δρόμο καί προκαλώντας τοὺς ἱερωμένους...».

«*Στήν ἐπιστολή αὐτή* (τοῦ Γιάννη Σαντοριναίου), ἀλλά καί σέ πολλές ἀκόμα, γίνεται λόγος γιά χρηματισμό τοῦ νέου μητροπολίτη, ἐνῶ ἀναφέρονται καί οἱ διαδικασίες πού ἀκολουθοῦσε γιά νά ἐκδώσει τίς ἀδειες γιά τήν ἀνέγερση παρεκκλησίων μαζί μέ τά ὁποῖα ξεφύτρωναν καί τεράστιες βίλες...».

«*Ἐπὶ πλέον* κατηγορεῖται γιά ἀδιαφανεῖς διαδικασίες στό μίσθωμα τῶν καταστημάτων τοῦ μοναστηριοῦ τῆς Ἀνω Μερᾶς. Ἀναφέρεται συγκεκριμένα σέ ἐπιστολή τοῦ Γιάννη Σαντοριναίου: “Ὡς μάντζερ τοῦ μοναστηριοῦ τῆς Ἀνω Μερᾶς παίρνει τόν “ἀέρα”, ἀρκετά ἑκατομμύρια, ἀπό τίς νόμιμες καί παράνομες ἐνοικιάσεις τῶν καταστημάτων τοῦ μοναστηριοῦ, χωρίς προκηρύξεις καί δημοσιεύσεις. Ὅπως ἐπίσης δίνει σέ φίλους καί ἀδελφούς γιά ἐκμετάλλευση αὐτά τά καταστήματα”. Λόγος γίνεται καί γιά ἐκποίηση τῆς ἀκίνητης περιουσίας τοῦ μοναστηριοῦ ἔναντι ἐλαχιστότατων ἀμοιβῶν».

«*Σέ* δυό διαφορετικές ἐπιστολές, πού ἐπίσης ἔχουν σταλεῖ στόν ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Χριστόδουλο, ἐπισημαίνεται ἡ σχέση του μέ τήν Κ. Βελλίδη. Γράφουν οἱ Γ. Κουνάνης, Στ. Χανιώτης καί Γ. Μονογιός: “Ποιά ἡ σχέση του μέ τή γνωστή Κ. Βελλίδη τῆς Βορείου Ἑλλάδας; Γιατί

έξαφανιζόταν μαζί της γιά μήνες στην Έλβετία παραμυθιάζοντας τό γέρο-δεσπότη ότι είναι στο Φανάρι; Τελικά όμως τά βρήκαν στην Τήνο, μέ τό πρόσχημα ότι αυτή έχει σπίτι εκεί. Τώρα πού αυτή καταζητείται γιά κατάχρηση πολλών δισεκατομμυρίων, πού την έχει κρύψει στη Σύρο;” Σημειώνουμε από την έπιστολή του Γ. Σαντοριναίου: “Μέχρι ταξίδι στο έξωτερικό στο σπιτάκι της στην Έλβετία γιά τό μήνα του μέλιτος πήγαν, είπαν μερικές γλώσσες. Μέχρι πού τή σπίτωσε στη Σύρο τώρα μέ άλλο όνομα και άλλο look. Μήν άμφιβάλλετε ότι αύριο, αν τον κάνετε δεσπότη, αυτή ή κυρία θά μετακομίσει και στο έπισκοπικό μέγαρο ως ιδιαιτέρα...”.

«Ο Άρ. Πανώτης, ένα μήνα πριν και μετά από άλλεπάλληλες έπιστολές του προς τον άρχιεπίσκοπο χωρίς καμία απάντηση, στράφηκε προς τό μητροπολίτη Πειραιώς Καλλίνικο, στον όποιο έπισήμανε: “Πληροφορούμαι όμως ότι τό γνωστό σέ έσας και σέ έμένα πρόσωπο έχει απλώσει τά πλοκάμια του μέ τον πλέον καταχθόνιο τρόπο μέσα σ’ αυτό τό στενότατο περιβάλλον του άρχιεπισκόπου, μέ την βοήθεια ανθρώπων πού στεροούνται εκκλησιαστικής συνειδήσεως και έπομένως τά κριτήριά τους είναι λανθασμένα και επιζήμια γιά την εκκλησία. Μαθαίνω γιά φοβερές προσβάσεις και πιέσεις πού, αν τελικά επιβάλουν τό ιδιοτελές θέλημά τους, θά προσθέσουν ένα ακόμη όνειδος στην εκκλησία, δυσφημώντας την ιεραρχία του μακαριωτάτου”. Χωρίς σχολιασμό, σημειώνουμε την έπιστολή των Γ. Κουνάνη, Στ. Χανιώτη και Γ. Μονογιού προς τον άρχιεπίσκοπο: “Και λίγα λό-

για γιά τό εκλεκτό περιβάλλον του άπό κιναίδους παπάδες και λαϊκούς, πού έχει σέ όλα τά νησιά γιά νά τον χειροκροτούν στους επικήδειους και τους δακρύβρεκτους λόγους του...”...».

«Οί χαρακτηρισμοί γιά τό πρόσωπο του νέου μητροπολίτη είναι χωρίς τελειωμό... “Αυτόν θά υποστηρίξετε, αυτόν γιά νά ξεπουλήσει και τά υπόλοιπα άκίνητα και κειμήλια;” Η θά τον επιβραβεύσετε γιά την ήθική του; Καταφεύγουμε σέ έσας και ζητούμε τή βοήθειά σας, επειδή πιστεύουμε ότι δέν θά βάλετε τό λύκο νά φυλάει τά πρόβατα...».

«“Η των Κυθήρων περιπέτεια ωχριά μπροστά στη δική μας άπερίγραπτη κατάσταση”, γράφει ό πατήρ Έμμανουήλ Συρίγος, γιά νά συνεχίσει: “16 όλόκληρα χρόνια στραγγαλίστηκαν όλα μας τά όνειρα, μαράθηκε ό ζήλος μας, μαύρισε ή ψυχή μας. Δεκαέξ χρόνια μίζερα, άχαρα, θλιβερά...” Ο ιερέας άναφέρεται όμως και στο μακαριστό Δωρόθεο: “Ανθρωποι πού δυστυχώς έγραψαν ένα μεγάλο μέρος της μελανής σελίδας, πού λέγεται Άρχιερατεία Δωροθέου Στέκα, αυτοί και πάλι σήμερα επιδιώκουν άνερευθρίαστα και έπιθυμούν διακαώς νά ξαναγράψουν τή νέα, ή όποία σās διαβεβαιώ, θά είναι μελανότερη της προηγούμενης. Την ώρα αυτή, πού σās άπευθύνω τά λόγια αυτά έγώ, τά πάντα ξεπουλιοούνται προκειμένου νά βρεθούν υποστηρικτές (μεγάλα και μικρά έκδοτικά συγκροτήματα, πολιτικοί, έφοπλιστές, άνθρωποι του χρήματος, στενοί συνεργάτες του μακαριωτάτου κ.λ.π.)” γιά νά συμπληρώσει: “Αν διακρίνετε στά γραφόμενά μου κάτι άπ’ την άγωνία της ψυχής

μου, αγωνία ενός ταπεινού και ἄσημου ἱερέα καὶ συμμερίζεστε ἔστω καὶ στοῦ ἐλάχιστου αὐτὴν, παρέμβετε, παρκαλῶ, διακριτικά στὸν ἀρχιεπίσκοπό μας, μὲ ὅλες ὅσες δυνάμεις καὶ τρόπους διαθέτετε, προκειμένου αὐτός ἐδῶ ὁ πολυπαθὸς λαὸς νὰ ἀξιωθεῖ ἐνός ἀρχιερέως πράου, ἀλλὰ δυναμικοῦ, ἀφιλοχρήματου καὶ δικαίου, συγκροτημένου πνευματικά καὶ κατηρητισμένου διανοητικά, ἱκανοῦ νὰ ἀπεγκλωβίσει τὴν τοπικὴ ὀρθόδοξη ἐκκλησία μας ἀπὸ τὴν ἀνυποληψία καὶ ἀφάνεια καὶ νὰ τὴν ὀδηγήσει σὲ περιοπτη θέση-ἐπὶ τὴν λυχνίαν-γιά νὰ μπορεῖ νὰ σταθεῖ δίπλα στὴν ἐδῶ ἀκμάζουσα Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία μὲ ἀξιοπρέπεια καὶ ὑπεροχή».

Τὰ παραπάνω ἀποσπάσματα ἀποτελοῦν περίληψη τῶν καταγγελιῶν, πού δημοσιεύτηκαν στὴν ἔφημερίδα «Ἡ Βραδυνὴ τῆς Κυριακῆς» μιά μέρα μετὰ τὴ χειροτονία τοῦ νέου Μητροπολίτη Σύρου. Ὡστόσο, δὲν ἀποτελοῦν καὶ τίς μοναδικές καταγγελίες, πού ἔφτασαν στὰ χέρια τοῦ προκαθήμενου Χριστοδούλου καὶ πού δημοσιοποιήθηκαν μὲ τὴ γραπτὴ καὶ μὲ τὴν ἠλεκτρονικὴ ἐνημέρωση. Καὶ εἶναι νὰ ἀπορεῖ κανεὶς καὶ νὰ προβληματίζεται, πού βρῆκε τὸ θάρρος ὁ Μακαριώτατος, νὰ προκαλέσει ἕνα τέτοιο σαρωτικὸ σάλο, γιὰ νὰ εὐνοήσει αὐτὸ τὸ πρόσωπο. Νὰ ἀψηφήσει τὴν κατακραυγὴ. Νὰ ἐκθέσει σὲ ὀνειδισμό τὸ προσωπικὸ του κύρος. Νὰ ὀδηγήσει τὴν Ἐκκλησία ὁλόκληρη στοῦ χεῖλος τῆς ἀνυποληψίας. Καὶ νὰ ἀνυψώσει στὴν τιμὴ τῆς ἀρχιερωσύνης ἕνα ρασοφόρο, πού στίς πνευματικές του ἀποσκευές ἔχει αὐτὴ τὴν ἐπιβάρυνση.

Χρέος του ἦταν, πού τοῦ τὸ ἐπιβάλ-

λουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καὶ πού τοῦ τὸ ὑπαγορεύει ἡ ἀξιοπρέπεια, νὰ κινήσει τίς νόμιμες καὶ κανονικές διαδικασίες γιὰ τὴ διαλεύκανση τῆς κατάστασης. Νὰ διατάξει, δίχως καθυστέρηση, ἀμερόληπτες ἀνακρίσεις. Καὶ νὰ παραπέμψει τὸ φάκελλο στὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια. Καὶ ἂν οἱ καταγγελίες ἀποδεικνύονταν ἀνυπόστατες καὶ συκοφαντικές, νὰ ἀποδώσει λευκὸ τὸν ἱερέα, πού συκοφαντήθηκε καὶ ἀδικήθηκε, στοῦ λειτούργημα του. Καὶ, ἐνδεχόμενα, νὰ τὸν προαγάγει καὶ σὲ ἐπίσκοπο. Ἄν, ὅμως, ἡ πορεία τῆς ἔρευνας ἔδειχνε τὸ ἀντίθετο, ἂν τὰ ντοκουμέντα ἀποδεικνύονταν ἀδιάψευστα, εἶχε ὑποχρέωση νὰ ἀποκόψει τὸν ἔνοχο λειτουργὸ ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς ἱερωσύνης, γιὰ νὰ μὴ σπιλώνεται τὸ σύνολό της ἡ παρεμβολὴ τῶν λειτουργῶν τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου καὶ «ἵνα μὴ ὑπὸ ἀναξίων τὰ θειότατα τελεσιουργεῖται».

Ἡ τακτικὴ, πού ἀκολουθήθηκε, ἡ σκανδαλώδης ἐπένδυση μὲ τὸ μανδύα τῆς ἀρχιερωσύνης τοῦ σπιλωμένου μὲ τόσες καταγγελίες κληρικοῦ, δὲ λεύκανε τὸ μητρώο του. Ἀντίθετα, μετέφερε τὸ χρεωστικὸ στὴ μερίδα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ὁ κ. Χριστόδουλος χρεώθηκε πρακτικές, πού δὲν ἁρμόζουν στοῦ εὐαίσθητο ἀξίωμά του. Παραβίασε κατὰ φῶρα τοὺς Ἱερούς Κανόνες. Ἐμφανίστηκε δημόσια νὰ εὐνοεῖ τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς σκανδαλοποιούς. Φόρτωσε στοὺς δικούς του ὤμους τὴν ἔνοχή. Ἐγινε ὁ ἀποδέκτης τῆς ἀπαρέσκειας τῆς πλειοψηφίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος.

Προβληματικὴ καὶ ἀσύμβατη μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴ δεοντολογία εἶναι καὶ ἡ συμπεριφορὰ τοῦ κληρικοῦ, πού δέ-

χτηκε νά χειροτονηθεῖ Ἐπίσκοπος μέσα σέ τόσο βαρειά νέφωση κατηγοριῶν καί στό κλίμα τῆς σεισμικῆς δόνησης, πού εἶχε ἐπίκεντρο τήν ἀξιοπρέπεια του καί τήν ἠθική του ὑπόσταση. Ἄν μέσα του λειτουργοῦσε ἡ συνειδησιακή ὁλοκληρία δέ θά συγκατένευε νά σκύψει τό κεφάλι καί νά δεχτεῖ τή Θεία Χάρη, πρὶν ἐξεταστοῦν οἱ κατηγορίες καί πρὶν ἀποδειχτεῖ ἡ ἀδωότητά του. Θά ζητοῦσε, μέ σεμνότητα, ἀλλά καί μέ ἐπιμονή, νά γίνει ἔρευνα σέ βάθος καί σέ πλάτος. Νά κληθοῦν οἱ κατήγοροι καί νά ἀκουστοῦν. Νά κληθεῖ καί ὁ ἴδιος καί νά δώσει τίς ἀπαραίτητες ἐξηγήσεις. Καί ἂν ἀπαλλασσόταν, νόμιμα καί σύμφωνα μέ τίς προδιαγραφές τῶν Ἱερῶν Κανόνων ἀπό τό πλέγμα τῶν κατηγοριῶν καί τῶν ὑποψιῶν, νά προχωρήσει ἡ τελετουργία τῆς ἀνάδειξης του σέ Ἐπίσκοπο.

Οἱ ἐντιμοὶ ἄνθρωποι ἔχουν περί πολλοῦ τήν ἠθική τους ἀκεραιότητα. Καί δέ βαυκαλίζονται μέ τήν ἰδέα, πῶς μιὰ μεθοδευμένη καί καλοστημένη προαγωγή ἀπαλλάσσει ἀπό τό βαρὺ κατηγορητήριο καί ἀπό τίς εὐθύνες.

Διερωτᾶται ὁ ἀπλὸς Ἕλληνας πολίτης, ἐκεῖνος, πού βιώνει μέ συνέπεια τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί ἐκεῖνος, πού ἀναζητᾷ ἀφορμές γιά νά κατηγορήσει τοὺς λειτουργοὺς της, πῶς θά αἰσθάνεται ὁ χειροτονημένος πιά Μητροπολίτης Σύρου, ὅταν ξέρεي, ὅτι γύρω του θά κινοῦνται οἱ ὑποψίες καί τά μισόλογα! Πῶς θά στέκεται πάνω στόν ἀρχιερατικό θρόνο, κρατώντας τή ράβδο τῆς ποιμαντικῆς εὐθύνης, ὅταν τόν τριβιλίζει ἡ ὑπόνοια, ὅτι μέσα στό ἐκκλησίασμα διακινοῦνται οἱ ψιθυροὶ, πού ἀναπαράγουν τίς δημοσιοποιημένες κατηγορίες! Καί πῶς θά λι-

τανεύει στοὺς δρόμους τῶν κυκλαδικῶν νησιῶν, ὅταν τὰ καλντερίμια αὐτῶν τῶν μικρῶν οἰκισμῶν ἔχουν ἀκούσει τὰ μυστικά του καί ἔχουν ἀρχαιοθετήσῃ τὰ πονηρά χαμόγελα τῶν ἐπικριτῶν του!

Ἄν εἶχε τόν ἀνδρισμὸ νά ζητήσῃ δικαστικὴ διερεύνηση καί ἠθικὴ ἀποκατάσταση ἀπὸ τήν προϊσταμένη του ἀρχή, τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, θά περνοῦσε μέ τό μέτωπο ψηλά τήν πύλη τοῦ Θυσιαστηρίου καί θά ἔπαιρνε ἐπάξια τό θησαυρὸ τῆς Θείας Χάρης. Τώρα, μπῆκε «ἀλλαχόθεν». Ἐχοντας γιά διαπιστευτήριο τὴ σκανδαλώδη καί ἀνεξήγητη εὐνοια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου καί κουβαλώντας τό σπίλο, ὅτι θεωρήθηκε ἀνάξιος ἀπὸ μιὰ μεγάλη μερίδα, ἀπὸ τήν πλειοψηφία τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί ἀπὸ ἓνα σημαντικὸ κομμάτι τῆς σάρκας τοῦ ποιμνίου του.

3. Ἡ συρροή τῶν σκανδάλων.

Ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου νά εὐνοήσῃ τόν ἀχθοφόρο ἑνὸς ἀσήκωτου σάκου ἀνομημάτων κληρικό, δέν ἦταν τό μοναδικὸ ἄκουσμα, πού καταταλαιπώρησε καί προβλημάτισε τήν κοινὴ γνώμη, πρὶν καί μετὰ τίς μητροπολιτικὲς ἐκλογές. Κατὰ τήν ἴδια περίοδο ξέσπασαν ἀλυσιδωτὲς ἐκρήξεις, ἀπανωτὰ ἐκκλησιαστικὰ σκάνδαλα, πού λειτούργησαν σάν καταλύτες γιά τό κύρος τῆς Ἱεραρχίας καί, εἰδικότερα, γιά τό κύρος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου.

Μεταφέρω ἀπόσπασμα ἀπὸ ρεπορτάζ τῆς ἐφημερίδας «Ἀπογευματινὴ». Μιᾶς ἐφημερίδας, πού σταθερά

βρίσκεται στο πλευρό του Χριστοδούλου:

«...Μέσα στη νεφελώδη γιά την Έκκλησία κατάσταση προέκυψε και ένα "ρόζ σκάνδαλο" με πρωταγωνιστή μητροπολίτη της Βορείου Ελλάδος. Μέχρι χθές το όνομα του μητροπολίτη δεν είχε γνωστοποιηθεί. Το σκάνδαλο με το μητροπολίτη, τον οποίο μήνυσε πρώην μοναχός και τον κατηγορεί για σεξουαλική παρενόχληση, δεν συζητήθηκε επίσημα στις εργασίες της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου καθώς ή εφημερίδα που το αποκάλυψε ("Αδέσμευτος Τύπος") δεν είχε δημοσιοποιήσει το όνομά του. Σέ τηλεοπτική εκπομπή του "Αλφα", ωστόσο, αναφέρθηκε ότι οι καταγγελίες αφορούν το μητροπολίτη Διδυμοτείχου Νικηφόρο. Ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Όρεστιάδος Άλέξανδρος Κωνσταντίνου άσκησε ποινική δίωξη γιά ψευδή άνωμοτί κατάθεση, συκοφαντική δυσφήμιση και ήθική αúτουργία γιά ψευδορκία κατά συρροή στον έν λόγω μητροπολίτη...» (13 Δεκεμβρίου 2001).

Η ίδια εφημερίδα και στο ίδιο της ρεπορτάζ δεν παραλείπει νά αναφερθεί και σέ άλλο, της ίδιας συνομοταξίας, σκάνδαλο, πού συνταράσσει γιά καιρό τώρα όλόκληρη την κεντρική Θεσσαλία. Καί αυτό τό σκάνδαλο έχει έκβραστεί από τά σπλάγχνα του άρχιεπισκοπικού περιβάλλοντος. Ο ήρωάς του είναι μέλος της άρχιεπισκοπικής καμαρίλας. Τέκνο άγαπημένο και πρόσωπο ιδιαίτερης εúνοιας. Προωθήθηκε στο μητροπολιτικό θρόνο με όχημα την άνεξήγητη εúνοια και έπιμονή του κ. Χριστοδούλου, πού λιντσάρισε κυριολεκτικά και έξουδετέρωσε τίς

επίμονες αντίδράσεις των νουνεχών συνειραρχών του.

Διαβάζουμε στην «Άπογευματινή»: «Κάποιο άλλο σενάριο άνέφερε ότι ή περίπτωση του μητροπολίτη Διδυμοτείχου χρησιμοποιείται ως άντιπαρασπασμός καθώς καταγγελία με "ρόζ άπόχρωση" ύπάρχει και έναντίον μητροπολίτη της Κεντρικής Ελλάδος, ό όποιος πρόσκειται στον Άρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο».

Τό δεύτερο αυτό σκάνδαλο φιλτράρεται έπιμελέστατα και δέ γλιστράει στα φωτεινά παράθυρα των Μέσων Ένημέρωσης. Οι «έντεταλμένοι» δημοσιογράφοι και οι έπικοινωνιολόγοι, πού φρουρούν άνύστακτα τίς διαβάσεις των ειδήσεων, δεν αφήνουν νά διολισθήσει προς τά έξω καμμία πληροφορία. Καί ό ίδιος ό Άρχιεπίσκοπος, ό λαλίστατος αυτός άνθρωπος, πού θεωρεί τον έαυτό του χρισμένο νά έλέγχει και την παραμικρή παραβίαση του ήθικου νόμου ακόμα και εκ μέρους των άδένων, δείχνει νά έχει χάσει τή φωνή του και νά έχει προδώσει την άποστολή του. Οι φήμες όργιάζουν. Οι άναθυμιάσεις πνίγουν τά πνευματικά άντανακλαστικά. Η κεντρική Θεσσαλία σχολιάζει τά περιστατικά και τίς ιδιαιτερότητες του εúνοημένου ρασοφόρου. Καί ό κ. Χριστόδουλος περπατάει άνέμελα και διηγείται άνεκδοτάκια, σά νά μήν έχει συμβεί άπολύτως τίποτα.

Η στάση αυτή, ιδιότυπη αλλά όχι άνεξήγητη, έχει λειτουργήσει σάν πειρασμική όχληση και σάν άφετηρία εúρύτερης και βαθύτερης διερεύνησης των έκκλησιαστικών μας πραγμάτων. Της λειτουργίας των θεσμών. Του ήθους των προσώπων. Της σύνθεσης του άρχιεπισκοπικού και του συνο-

δικού περιβάλλοντος. Καί, άτυχέστατα, οί άνασκαφές έκποματίζουν βόθρους. Άκόμα καί φίλοι καί ύποστηρικτές του κ. Χριστοδούλου όμολογοϋν, ότι τήν άρχιεπισκοπική του αϋλή τήν άπαρτίζουν πρόσωπα διάτρητα, πού δέν θά έπρεπε νά έμφανίζονται ως μέλη τής συνοδείας του ή ως μοχλοί στους μηχανισμούς άποφάσεων.

Μεταφέρω κρίση του Γιώργου Κύρτσου, διευθυντοϋ του «Έλεύθερου Τύπου», τής έφημερίδας, πού σταθερά στηρίζει καί ύποστηρίζει τόν Άρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο: «*Η Έκκλησία τής Ελλάδος έχει χάσει τήν έσωτερική της ίσορροπία καί κινδυνεύει νά μετατραπεί σέ εύκολο στόχο των ΜΜΕ. Ό Άρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος πρέπει νά αξιοποιήσει τήν έκλογή των νέων μητροπολιτών γιά νά πέσουν οί τόνοι των άντιπαραθέσεων καί νά επιχειρηθεί μιά άνασύνταξη των εκκλησιαστικών δυνάμεων. Πρός τό παρόν ή κοινή γνώμη δέν προλαβαίνει νά αφομοιώσει τίς άρνητικές ειδήσεις πού προέρχονται από τό έσωτερικό τής Ίεραρχίας. Καταγγελίες γιά “περιβάλλον” καί συμφέροντα, συγκρούσεις ομάδων καί όμαδαρχών, εμφάνιση νέων ομάδων, “ρόζ” σκάνδαλα, συστηματική μείωση του Άρχιεπισκόπου από συγκεκριμένους μητροπολίτες, καλλιέργεια τής αντίθεσης Πατριάρχη-Άρχιεπισκόπου...» (14 Δεκεμβρίου 2001).*

Εικόνα άποκαρδιωτική, πού τή διαπιστώνουν οί «έγγϋς» καί οί «μακράν», οί φίλοι καί οί άντίπαλοι, οί άλλοτε χειροκροτητές του κ. Χριστοδούλου καί οί διορατικοί έπικριτές του. Όλοι διακρίνουν ότι βασικός μοχλός τής άνωμαλίας είναι ό Χριστόδουλος καί ότι τό

έλλειμμα του ήθους πρέπει νά καταλογιστεί στον ίδιο καί στό άμεσο περιβάλλον του.

4. Τό φινάλε τής έσωτερικής κόντρας.

Μέ αυτό τό φορτίο των άρνητικών δεδομένων προχώρησε ό Άρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος στην έκλογική άναμέτρηση. Πίστεψε, πώς άν επιβληθεί στην πλειοψηφία των Συνοδικών καί καταφέρει νά άναδείξει τόν έκλεκτό του (άλλά καθολικά «άμφισβητούμενο») Μητροπολίτη Σύρου, θά πετύχει νίκη μεγάλη. Θα άποδείξει, πώς ό όγκος των καταγγελιών δέν έπεισε τούς άρμόδιους καί υπεύθυνους Ίεράρχες. Καί πώς ή άπόρριψή τους δέν είναι αυθαίρετη κίνηση εϋνοιας του Άρχιεπισκόπου, αλλά συλλογική άπόφαση, πού στηρίζεται σέ υπεύθυνη έρευνα καί σέ σοβαρή συνεκτίμηση των άρνητικών καί των θετικών στοιχείων.

Η νίκη, όμως, του κ. Χριστοδούλου ήταν πύρρεια. Άγωνίστηκε, πάλεψε, πίεσε τούς έκλέκτορες Μητροπολίτες, πού είχαν κάποιο λόγο νά ζοϋν στό καθεστώς τής έξάρτησης από τή δική του προστασία, ίκέτεψε άλλους, πού έμφανίστηκαν ένδοτικοί καί κατάφερε νά βγάλει τό Μητροπολίτη, πού ήθελε ή, πού τόν επέβαλαν οί κακοί του σύμβουλοι. Άλλά μάδησε επικίνδυνα τό δικό του κύρος. Η πλειοψηφία τής έκλογής ήταν όριακή. Ό έκλεκτός του πήρε μόνο 36 ψήφους. Ένώ από τήν άλλη όχθη συγκεντρώθηκαν 37 ψήφοι. 33 εκείνων, πού προτίμησαν άλλον ύποψήφιο καί τέσσερες, πού έκριναν, πώς έπρεπε νά ρίξουν στην κάλη λευκό ψηφοδέλτιο.

Καί δέν είναι μόνο αυτό τό στοιχείο,

πού αποδεικνύει πύρρεια τή νίκη. Πρέπει νά συνεκτιμηθῇ, πώς ἡ ἰσχύη αὐτή πλειοψηφία σχηματίστηκε μέ ψήφους λεκιασμένους καί σκοτεινούς. Μέ τήν ψῆφο τοῦ Μητροπολίτη Διδυμοτείχου, πού ἔτρεξε νά μετάσχει στήν ἐκλογή καί νά προσημειώσῃ τήν κρίση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου γιά τή δική του ἀποενοχοποίηση. Μέ τήν ψῆφο τοῦ σκανδαλοποιοῦ τῆς Θεσσαλίας, πού δέ θά τολμοῦσε ποτέ νά ὑψώσῃ ἀνάστημα ἡθικοῦ ἀνδρα. Μέ τήν ψῆφο τοῦ Παντελεήμονα Μπεζενίτη, τοῦ Μητροπολίτη, πού κατέχει τήν καρέκλα του μέ τήν ἐπιδότηση τῶν πλαστῶν ψηφοδελτίων, τά ὁποῖα ἐκπορεύτηκαν ἀπό τήν ὑποπτη ἐφευρετικότητα τοῦ Χριστοδούλου. Καί μέ τήν ψῆφο κάποιων ἄλλων Συνοδικῶν(!), πού ἀνήκουν στό γνωστό κλάμπ τῶν Φωστινικῶν προτιμήσεων.

Ὁ Χριστόδουλος προσπάθησε νά

δείξει ὅτι νίκησε. Ἀλλά κατά κράτος νικήθηκε. Ἡ διαδικασία, πού ἀκολουγήθηκε καί ὁ θόρυβος, πού προηγήθηκε καί πού ἀκολούθησε, μετατόπισε τά ἐρωτηματικά καί τοὺς προβληματισμούς. Τά συσπείρωσε στό δικό του πρόσωπο. Στό ἥθος του. Καί στίς μεθοδεύσεις του.

Βέβαια, ὁ ἴδιος σοφίστηκε νά βάλῃ στή θλιθερή αὐτή ἀναμέτρηση ἓνα ἐπιλογό τοῦ τύπου τῶν παραμυθιῶν. «Μετά τήν ἐκλογή ἐπιδιώκουμε τή δόξα τοῦ Θεοῦ καί τόν ἔπαινο τῆς Ἐκκλησίας». Δηλαδή: «Καί ἔζησαν αὐτοί καλά καί ἐμεῖς καλίτερα». Ἀλλά, οὔτε ἐκεῖνος ζεῖ καλά καί ἡρεμα, οὔτε ἐμεῖς καλίτερα. Ὁ πόνος γιά τό κατάντημα τῆς σημερινῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας μᾶς πνίγει.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Παπα-Γιάννη

Εἶδες, εἶδες... Ὁ Χριστόδουλος, πρὶν τά Χριστούγεννα, κατέβηκε στήν ἀγορά καί ἐπισκέφτηκε καταστήματα. Καί πῆρε μαζί του καί τηλεοπτικές κάμερες. Ὅπως ἡ κυρία Δάφνη καί ἡ κυρία Νατάσα.

Φιλικά

Παπα-Γιώργης

Ο ΚΑΝΟΝΙΚΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Κατασκηνώσεις Παρνασσού 20-12-2001

Πρός τούς αλύγιστους Λαρισαίους
ἀγωνιζομένους γιά τόν καθαρμό τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας τους.

Ἀδελφοί μου,

Ἡ φιλοξενία σας στή θρυλική Λάρισα καί μάλιστα στά σπίτια σας, μέ ὑποχρεώνει, ἀντί ἄλλου Χριστουγεννιάτικου χαιρετισμοῦ, νά σᾶς ἀποστείλω συνημμένως ἀντίγραφον ἐπιστολῆς μου πρὸς τούς Ἱεραποστόλους τῶν πρόσω. Ἐκεῖνοι, ὅπως γνωρίζετε, ἐθελουσίως θηριομαχοῦντες ἀνά πᾶσαν στιγμὴν ἀποφασίζουν νά παρασημοφορηθοῦν, ἂν τό ἐπιτρέψει ὁ Κύριος, μέ κάποια ἀγιάτρευτη ἀσιατική ἢ ἀφρικανική ἀρρώστια. Ἀπεφάσισαν αὐτοί, οἱ μορφωμένοι Ἱεραπόστολοι μέ τή γλωσσομάθειά τους, νά διαβιοῦν ἰσόβια μέσα σέ ὑποσιτιζομένους λαούς, τούς ὁποίους διακονοῦν μέ φόβον Θεοῦ. Θεωροῦνται κεκηρυγμένοι θανατοποινίτες ἀπό ποικίλους φανατικούς γηνενεῖς εἰδωλολατρικῶν θρησκειῶν κλπ. κλπ.

Ἰσάξιος καί ἰσόκυρος, κατὰ τή γνώμη μου, εἶναι καί ὁ δικός σας πολυχρόνιος ἀγωνιστικός ρόλος γιά τόν ἀναφερόμενο ἐκκλησιαστικό καθαρμό στή Λάρισα (καί μόνον;).

Ὅπως σᾶς ἔλεγα κατὰ τὴν προσφορά τῶν ἀναψυκτικῶν στό γραφεῖο σας, οὔτε οἱ ἀξιωματικοί τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου δέν ἄντεξαν τόσα χρόνια, ὅσα ἐσεῖς κατὰ τούς πολυχρόνιους διηνεκεῖς ἀγῶνες σας κατὰ τῶν μοιχεπιβατῶν. Ὁμολογῶ, ὁ ἐπὶ 28ετίαν ἐξόριστος διὰ δικαιοσύνην ὑποφαινόμενος, ὅτι δέν θά εἶχα τὴν δύναμη νά ἀντιμετωπίσω τούς τόσους κατατρεγμούς, πού ἐζήσατε καί ζεῖτε, ἀδελφοί ἀγωνιζόμενοι Λαρισαῖοι. Θεωρῶ, λοιπόν, ἰσαξίαν τὴν προσφορά σας στὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία, ἰσαξίαν ἐκείνης τῆς προσφορᾶς τὴν ὁποίαν ἰσοβίως μέ τόσους μόχθους προσφέρουν οἱ ἱεραπόστολοι γιά τὴ διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τούς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους.

Μέ αὐτό τό φρόνημα ἔκανα τό προσκύνημα τῆς εὐγνωμοσύνης μου στοὺς πρωτεργάτες τῶν ἀγωνιζομένων Λαρισαίων.

Εὐχομαι, ἀδελφοί Λαρισαῖοι, νά ἐξαγιαζοῦνται οἱ ἀγῶνες σας. Δέομαι διακαῶς νά εὐλογοῦνται οἱ ἀγῶνες σας. Παρακαλῶ τούς ὁμολογητὰς καί μάρτυρας τῆς Πίστεως νά δέονται γιά τόν καθένα σας καί γιά τὴν οἰκογένεια σας.

Εὐλογημένα Χριστούγεννα, ἀδελφοί μου.

Ὑμέτερος

+ Ὁ Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων

Κωνσταντῖνος

ΘΛΙΒΕΡΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Συνταρακτικά γεγονότα ήρθαν στο φῶς τῆς δημοσιότητας τόν τελευταῖο καιρό. Καί τό θλιβερότερο εἶναι ὅτι, ὅπως τουλάχιστον καταγράφηκαν σέ ἐπώνυμα δημοσιογραφικά ρεπορτάζ, ἀφοροῦν σέ ἐκκλησιαστικά πρόσωπα καί μάλιστα σέ ἀνώτατους κληρικούς. Χωρίς νά πάρουμε καμμία θέση ἐπὶ τῆς οὐσίας, τά ἀναφέρουμε ἀπαράλλαχτα, ὅπως ἀκριβῶς αὐτά παρουσιάσθηκαν κατ' ἐπανάληψη ἀπό τά ἔντυπα καί τά ἠλεκτρονικά μέσα ἐνημερώσεως.

1. Ἀθηναϊκή ἀπογευματινὴ ἐφημερίδα μεγάλης κυκλοφορίας παρουσίασε σέ συνεχὴ ρεπορτάζ, δίκην σήριαλ, ἡθικό σκάνδαλο μέ φερόμενο ὡς πρωταγωνιστὴ, κατὰ τίς περιγραφές τοῦ δημοσιογράφου, Μητροπολίτη ἐν ἐνεργείᾳ. Μάλιστα δέ, κατὰ τά συνεχὴ καί μακροσκελὴ δημοσιεύματα, φέρεται ὅτι ἔχει ὑποβληθεῖ μήνυση καί ἐπιπλέον ὅτι ἔχει ἀσκηθεῖ καί ποινικὴ δίωξη ἐναντίον τοῦ Μητροπολίτη.

2. Σέ ἄλλο ἐκκλησιαστικὸ ρεπορτάζ ἔγκριτης ἐπίσης ἀπογευματινῆς ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδας ἀναγράφεται κατὰ λέξη καί τοῦτο: «...Κάποιο ἄλλο σενάριο ἀνέφερε ὅτι ἡ περίπτωση τοῦ Μητροπολίτη... χρησιμοποιεῖται ὡς ἀντιπερισπασμός, καθὼς καταγγελλία μέ "ρόζ ἀπόχρωση" ὑπάρχει καί ἐναντίον Μητροπολίτη τῆς Κεντρικῆς Ἑλλάδος...».

3. Ἐβδομαδιαία ἐφημερίδα, πού γνωρίζει καλά τά ἐκκλησιαστικὰ πράγματα, πα-

ρουσιάζει σέ σειρά ἐβδομάδων, τελευταία μάλιστα καί σέ κεντρικὸ πρωτοσέλιδο, κάποιον πρόσωπο μέ ἀδαμιαία περιβολή καί μέ τὴ ρητὴ διευκρίνιση, ὅτι πρόκειται γιὰ «Δεσπότη ἐν ἐνεργείᾳ».

4. Ἀπὸ γνωστὸ τηλεοπτικὸ κανάλι μεγάλης ἀκροαματικότητος παρουσιάσθηκε καί ἀναμεταδόθηκε περίπτωση Μητροπολίτη, ὁ ὁποῖος ἔλαβε ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση ἄδεια ναοδομίας καί τελικὰ κατασκευάσθηκε στὸν ἴδιον χῶρο, κατὰ τὴ δημοσιογραφικὴ πάντοτε ἔρευνα, πολυτελὲς βίλα, μέ πισίνα κλπ.

Περιορίζομαστε στίς τέσσερις αὐτές πρόσφατες, κραυγαλέες περιπτώσεις, ὅπως ἀκριβῶς παρουσιάσθηκαν ἀπὸ ἐπώνυμους δημοσιογράφους. Εἶναι πράγματι τραγικές. Εἶναι ὀδυνηρές. Ὁ πιστὸς λαὸς μας θλίβεται καί σκανδαλίζεται. Ζεῖ ἔντονα μέ τὴν ἀμφιβολία καί διερωτᾶται: Εἶναι δυνατόν αὐτά νά συμβαίνουν στὸν ἐκκλησιαστικὸ χῶρο; Καί προσθέτει στὴν ἀγωνία του καί τοῦτο: Ὑπάρχει ἀλήθεια καὶ ἐνδεχόμενα, πῶς τὰ ἀνέχεται ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας μας, ἰδίαιτα σήμερα μέ τὴν πολυπράγμονα ἡγεσία της; Καί τά ἄδολα καί ἀπλοῖκά αὐτά ἐρωτήματα τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος, τό ὁποῖο θέλει καί ἀξιώνει νά βλέπει τὴν Ἐκκλησίαν του «Ἀγίαν καί ἁμωμον, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ρυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων», θέτουν τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἡγεσίαν ἐνώπιον σοβαρῶν εὐθυνῶν. Καί ἀναμένει ἀπαντήσεις. Καί κάτι παραπάνω. Ἀπαιτεῖ ἄμεση

κάθαρση. Ξεκαθάρισμα τῶν σκανδάλων καί ὄχι τήν τακτική τῆς συγκάλυψης ἢ τή μεθόδευση τῆς παραίτησης. Ἀξιώνει τήν ἄμεση διενέργεια ἔρευνας καί ἀνακρίσεως, ὅπως τοῦτο ἐπιβάλλει ὁ νόμος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, γιά νά διαγνωσθεῖ ὑπεύθυνα καί ἀπό τά ἐπίσημα ἐκκλησιαστικά ὄργανα ἡ βασιμότητα ἢ μή τῶν καταγγελλομένων. Μέ ἐκπληξη διαβάσαμε σέ πρωτοσέλιδο τίτλο ἡμερήσιας ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδας τήν ἀντίδραση τοῦ Μακαριωτάτου στήν πρώτη ἀπό τίς παραπάνω περιπτώσεις. Τή μεταφέρουμε κατὰ λέξη καί μέ κάθε ἐπιφύλαξη γιά τήν ἀκριβεία, ὅπως ἀναγράφεται, ἐντός εἰσαγωγικῶν, στήν ἐφημερίδα αὐτή: «Μή μᾶς ἐμπλέκεις σέ τέτοιες ἱστορίες». Μά, Μακαριώτατε, ἂν σεῖς μέ τά ὑποκείμενα στήν ἐξουσία σας ὄργανα δέν «ἐμπλακεῖτε» γιά νά διαλευκανθοῦν οἱ φοβερές καί τραγικές αὐτές καταγγελίες καί νά λήξει ὁ διασυρμός τῆς Ἐκκλησίας, ποιός ἄλλος θά «ἐμπλακεῖ»; Ἄν σεῖς δέν ζητήσετε ἄμεσα τήν προσκόμιση συγκεκριμένων στοιχείων, ἀπό ἐκείνους, πού ἐπωνύμως τά καταγγέλλουν; Στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας ὑφίσταται καί ὁ θεσμός τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί ἡ διαδικασία τῆς ἔρευνας καί τῆς ἀνακρίσεως. Καί γιά νά κινηθοῦν αὐτά, ἀνεξάρτητα ἀπό τίς παράλληλες ἐνέργειες τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, ἀπαιτεῖται ἡ ἐπέμβαση ἡ δική σας καί τῆς Συνόδου. Τί ἄλλο περιμένετε καί ἀπό ποῦ ἄλλοῦ τά περιμένετε; Ἐκτός ἐάν ἀφήσουμε καί αὐτά τά συνταρακτικά περιστατικά νά περιέλθουν μέ παρελκυστικές μεθοδεύσεις στή λήθη καί στή λησμονιά.

Ὁ πιστός ὅμως λαός ἔχει κουρασθεῖ, ἀπό τό ἕνα μέρος νά πληροφορεῖται ἀπό τά ΜΜΕ σοβαρά σκάνδαλα, πού ἄπτονται τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας μας καί τῶν Ποιμέ-

νων του καί ἀπό τό ἄλλο μέρος νά βλέπει τή διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας νά ἀδιαφορεῖ γιά τή διαλεύκανσή τους καί νά ἐξαντλεῖ τίς δραστηριότητές της στήν ἐκδοση ἐγκυκλίων γιά τά ἄμφια τῶν ἱερέων, γιά τά ἐγκόλπια τῶν Ἀρχιερέων, γιά τόν τρόπο ὑποδοχῆς στούς Ναοούς τοῦ Μακαριωτάτου καί γιά ἄλλα ἤχηρά παρόμοια.

Πρό διετίας περίπου ἀκούσαμε τόν Μακαριώτατο μπροστά στίς κάμερες τῶν τηλεοράσεων καί στά μικρόφωνα τῶν ραδιοφώνων, σέ πανηγυρίζοντα Ναό, νά ἀναφωνεῖ: «Μά εἶναι κράτος αὐτό;». Ἄν ἀκολουθηθεῖ ἡ ἀπραξία τῆς Ἱεραρχίας μπροστά στά σκάνδαλα, πού ἔρχονται στό φῶς τῆς δημοσιότητας ἀπό τά ΜΜΕ, τότε δέν θά πρέπει νά καταλογίσουμε ἄδικο στόν πιστό λαό μας, πού ἄρχισε, μέ τή σειρά του νά ἀμφισβητεῖ τό ἥθος καί τήν αὐθεντία τῶν ποιμένων του καί νά ἀναφωνεῖ: «Μά εἶναι ἐκκλησιαστική διοίκηση αὐτή;». Καί ἂν αὐτό τό τελευταῖο γενικευτεῖ, πράγμα τό ὁποῖο ἀπευχόμεθα, θά εἶναι πράγματι πολύ ὀδυνηρό.

Δ.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο
Ἐκκλησιαστικῆς ἐνημέρωσης.

Ἰδιοκτήτης:

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Διεύθυνση: 19011 Αὑλῶν Ἀττικῆς.

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ,

Ἰωαννίνων 6 Μοσχάτο